

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 2.3.2015 г.
COM(2015) 86 final

ANNEX 1

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

предложение за решение на Съвета

**относно подписването от името на Европейския съюз на Конвенцията на Съвета
на Европа относно манипулирането на спортни състезания по отношение на
въпроси, свързани с материалното наказателно право и съдебното сътрудничество
по наказателноправни въпроси**

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

Поредица договори на Съвета на Европа — № 215.

Конвенция на Съвета на Европа
относно манипулирането
на спортни състезания

Маглинген/Маколен, 18.IX.2014 г.

Преамбюл

Държавите — членки на Съвета на Европа, и останалите страни, подписали настоящата конвенция,

като имат предвид, че целта на Съвета на Европа е да постигне по-голямо единство между членовете си;

като имат предвид Плана за действие от Третата среща на върха на държавните и правителствените ръководители на Съвета на Европа (Варшава, 16—17 май 2005 г.), в който се препоръчва Съветът на Европа да продължи дейностите си, които служат за критерии в областта на спорта;

като имат предвид, че е необходимо да се доразработи единна европейска и световна рамка за развитието на спорта, основана на идеите за плуралистична демокрация, върховенство на закона, права на човека и спортна етика;

като съзнават, че всяка държава и всеки вид спорт по света могат евентуално да бъдат засегнати от манипулирането на спортни състезания, и като подчертават, че спрямо това явление — като глобална заплаха на почтеността в спорта — е нужен глобален отговор, който трябва да бъде подкрепен и от държавите, които не членуват в Съвета на Европа;

като изразяват загриженост относно наличието на престъпни дейности, и по-специално на организирана престъпност, в манипулирането на спортни състезания и относно неговия транснационален характер;

като припомнят Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (1950 г., ETS № 5) и протоколите към нея, Европейската конвенция за насилието и лошото поведение на зрителите при спортни прояви, и в частност на футболни срещи (1985 г., ETS № 120), Конвенцията срещу употребата на допинг (1989 г., ETS № 135), Наказателната конвенция относно корупцията (1999 г., ETS № 173) и Конвенцията на Съвета на Европа относно изпиране, издирване, изземване и конфискация на облатите от престъпление и относно финансирането на тероризма (2005 г., CETS № 198);

като припомнят Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност (2000 г.) и протоколите към нея;

като припомнят и Конвенцията на ООН срещу корупцията (2003 г.);

като припомнят значението на ефективното разследване без неоснователно забавяне на закононарушенията в тяхната юрисдикция;

като припомнят ключовата роля на Международната организация на криминалната полиция (Интерпол) за улесняване на ефективното сътрудничество между правоприлагащите органи в допълнение към съдебното сътрудничество;

като подчертават, че спортните организации носят отговорност за откриването и санкционирането на манипулирането на спортни състезания, извършено от лица, които са под тяхно ръководство;

като признават постигнатите до момента резултати в борбата срещу манипулирането на спортни състезания;

убедени, че ефективната борба срещу манипулирането на спортни състезания изисква засилено, бързо, устойчиво и правилно функциониращо национално и международно сътрудничество;

като вземат предвид Препоръките на Комитета на министрите към държавите членки Rec(92)13 rev. относно преработената Европейска спортна харта; CM/Rec(2010)9 относно преработения Кодекс за спортна етика; Rec(2005)8 относно принципите за добро управление в спорта и CM/Rec(2011)10 относно насърчаването на почтеността в спорта за борба с манипулирането на резултатите, и особено уреждането на спортните срещи;

с оглед на работата и заключенията на следните конференции:

- 11-а конференция на Съвета на Европа на министрите, отговарящи за спорта, проведена в Атина на 11 и 12 декември 2008 г.;
- 18-а неофициална конференция на Съвета на Европа на министрите, отговарящи за спорта (Баку, 22 септември 2010 г.) относно насърчаването на почтеността в спорта за борба с манипулирането на резултатите (уреждането на спортните срещи);
- 12-а конференция на Съвета на Европа на министрите, отговарящи за спорта (Белград, 15 март 2012 г.), по-специално във връзка с разработването на нов международен правен инструмент за борба с манипулирането на спортните резултати;
- 5-а международна конференция на ЮНЕСКО на министрите и висшите ръководители, отговарящи за физическото възпитание и спорта (MINEPS V);

убедени, че диалогът и сътрудничеството между публичните органи, спортните организации, организаторите на състезания и операторите за спортни залагания на национално и международно равнище, основаващи се на взаимно уважение и доверие, са от съществено значение за намирането на ефективни общи отговори на предизвикателствата, поставяни от проблема с манипулирането на спортни състезания;

като изтъкват, че спортът, основаващ се на честно и равностойно съревнование, е непредсказуем по характер и изисква принудително и ефективно пресичане на неетичните практики и поведение в спорта;

като подчертават своето убеждение, че последователното прилагане на принципите за добро управление и етика в спорта е съществен фактор, който спомага за изкореняването на корупцията, манипулирането на спортни състезания и други видове злоупотреби в спорта;

като признават, че съгласно принципа за автономност на спорта, спортните организации носят отговорност за спорта и имат саморегулаторни и дисциплинарни отговорности за борба с манипулирането на спортни състезания, но и че публичните органи защитават почтеността на спорта, когато е уместно;

като признават, че развитието на дейностите, свързани със спортните залагания, особено незаконните спортни залагания, повишава риска от подобно манипулиране;

като имат предвид, че манипулирането на спортни състезания може да бъде или да не бъде свързано със спортни залагания или с престъпни деяния, но на това явление трябва да се противодейства във всички случаи;

като отбелязват обхвата на свободата за действие, която държавите имат в рамките на приложимото право, при определяне на политиките за спортните залагания,

се договориха за следното:

Глава I — Цел, ръководни принципи, определения

Член 1 — Цел и основни задачи

- 1 Целта на настоящата конвенция е да се бори с манипулирането на спортни състезания, за да запази почитеността в спорта и спортната етика в съответствие с принципа за автономност на спорта.
- 2 За тази цел основните задачи на настоящата конвенция са:
 - а да предотвратява, открива и санкционира националното или транснационалното манипулиране на национални и международни спортни състезания;
 - б да насърчава националното и международното сътрудничество срещу манипулирането на спортни състезания между съответните публични органи, както и с организациите, ангажирани със спорт и спортни залагания.

Член 2 — Ръководни принципи

- 1 Борбата с манипулирането на спортни състезания гарантира спазването, *inter alia*, на следните принципи:
 - а права на човека;
 - б законосъобразност;
 - в пропорционалност;
 - г защита на личния живот и личните данни.

Член 3 — Определения

За целите на настоящата конвенция:

- 1 „Спортно състезание“ означава всяко спортно събитие, организирано в съответствие с правилата, определени от спортна организация, включена в списъка на Комитета за наблюдение на конвенцията в съответствие с член 31, параграф 2 и призната от международна спортна организация или според необходимостта от друга компетентна спортна организация.
- 2 „Спортна организация“ означава всяка организация, която ръководи спорта или един конкретен спорт и която е включена в списъка на Комитета за наблюдение на Конвенцията в съответствие с член 31, параграф 2, както и континенталните и националните организации, членуващи в нея, ако е необходимо.
- 3 „Организатор на състезания“ означава всяка спортна организация или друго лице, независимо от правната им форма, които организират спортни състезания.
- 4 „Манипулиране на спортните състезания“ означава умишлена договореност, действие или бездействие, целящо неправомерна промяна на резултатите или разволя на спортно състезание, за да се елиминира изцяло или отчасти непредсказуемостта на горепосоченото спортно състезание с оглед извличане на неследваща лична облага или облага за други лица.
- 5 „Спортно залагане“ означава даване на паричен залог в замяна на очаквана парична печалба в зависимост от бъдещо и несигурно събитие, свързано със спортно състезание. По-специално:
 - а „незаконно спортно залагане“ означава дейност на спортни залагания, чийто вид или оператор не е разрешен от приложимото право или юрисдикцията, в която се намира потребителят;
 - б „неправомерно спортно залагане“ означава дейност на спортни залагания, която не съответства с обичайното или очаквано поведение на въпросния пазар или е свързана със залагане за спортно състезание, чийто развой е с необичаен характер;
 - в „подозрително спортно залагане“ означава дейност на спортни залагания, която според надеждни и последователни доказателства, изглежда свързана с манипулиране на спортното състезание, за което се предлага.
- 6 „Участник в състезание“ означава физическо или юридическо лице, попадащо в някоя от следните категории:
 - а „състезател“ означава всяко лице или група лица, участващи в спортни състезания;

- б „технически персонал на състезателите“ означава всеки треньор, инструктор, мениджър, агент, служител на отбора, длъжностно лице на отбора, медицински или парамедицински персонал, който работи със състезатели или отговаря за лечението на състезатели, участващи или готвещи се за участие в спортни състезания, както и всички други лица, работещи със състезателите;
- в „длъжностно лице“ означава всяко лице, което е собственик, акционер, ръководител или член на персонала на организациите, които организират и подпомагат спортните състезания, например съдии, членове на жури или други акредитирани лица. Понятието включва също така ръководителите и персонала на международната спортна организация, или, ако е подходящо, друга компетентна спортна организация, която признава състезанието.
- 7 „Вътрешна информация“ означава информация за дадено състезание, която едно лице притежава във връзка с длъжността, която заема по отношение на спорта или състезанието, с изключение на информацията, която вече е публикувана или е обществено достояние и която е лесно достъпна за заинтересованите членове на обществеността или е оповестена в съответствие с правилата и разпоредбите, уреждащи съответното състезание.

Глава II — Превенция, сътрудничество и други мерки

Член 4 — Вътрешна координация

- 1 Всяка страна координира политиките и действията на всички публични органи, участващи в борбата срещу манипулирането на спортни състезания.
- 2 Всяка страна, в рамките на своята юрисдикция, насърчава спортните организации, организаторите на състезания и операторите на спортни залагания да сътрудничат в борбата срещу манипулирането на спортни състезания и ако е подходящо, им възлага изпълнението на съответните разпоредби на настоящата конвенция.

Член 5 — Оценка и управление на риска

- 1 Всяка страна — ако е подходящо, съвместно със спортните организации, операторите на спортни залагания, организаторите на състезания и други съответни организации — идентифицира, анализира и оценява рисковете, свързани с манипулирането на спортни състезания.
- 2 Всяка страна насърчава спортните организации, операторите на спортни залагания, организаторите на състезания и другите съответни организации да създадат процедури и правила за борба с манипулирането на спортни състезания, като при необходимост приема законодателни или други мерки за тази цел.

Член 6 — Обучение и повишаване на осведомеността

- 1 Всяка страна насърчава повишаването на осведомеността, образованието, обучението и изследванията за засилване на борбата срещу манипулирането на спортни състезания.

Член 7 — Спортни организации и организатори на състезания

- 1 Всяка страна насърчава спортните организации и организаторите на състезания да приемат и прилагат правила за борба с манипулирането на спортни състезания, както и принципи за добро управление, свързани, *inter alia*, с:
- а предотвратяване на конфликти на интереси, включително:
- забрана за участниците в състезания да залагат на спортни състезания, в които участват;
 - забрана за злоупотреба с вътрешна информация или за разпространение на такава информация;
- б спазване от страна на спортните организации и техните членове на всички техни договорни или други задължения;
- в изискването участниците в състезанието незабавно да докладват за всяка подозрителна дейност, инцидент, стимул или подход, които биха могли да се приемат за нарушения на правилата за борба с манипулирането на спортни състезания.
- 2 Всяка страна насърчава спортните организации да приемат и изпълняват подходящи мерки, за да гарантират:

- а засилено и ефективно наблюдение върху развоя на спортните състезания, които са изложени на рискове от манипулиране;
 - б уредба за незабавно докладване на случаи на подозрителна дейност, свързана с манипулирането на спортни състезания, на съответните публични органи или национална платформа;
 - в ефективни механизми, които спомагат за оповестяването на информация относно евентуални или действителни случаи на манипулиране на спортни състезания, включително адекватна защита на сигнализиращите;
 - г запознаване на участниците в състезанията, в това число на младите състезатели, с риска от манипулиране на спортни състезания и усилията за борба с него чрез образование, обучение и разпространение на информация;
 - д назначаване на съответните длъжностни лица за спортното състезание, включително съдии и рефери, на възможно най-късен етап.
- 3 Всяка страна насърчава своите спортни организации, а чрез тях и международните спортни организации, да прилагат конкретни, ефективни, пропорционални и възпиращи дисциплинарни санкции и мерки за нарушения на техните вътрешни правила срещу манипулирането на спортни състезания, в частност тези, които са посочени в параграф 1 от настоящия член, както и да гарантират взаимно признаване и прилагане на санкциите, наложени от други спортни организации, по-специално в други държави.
- 4 Дисциплинарната отговорност, наложена от спортните организации, не изключва каквато и да е наказателна, гражданска или административна отговорност.

Член 8 — Мерки относно финансирането на спортните организации

- 1 Всяка страна приема тези законодателни или други мерки, които могат да бъдат необходими, за да се гарантира съответната прозрачност относно финансирането на спортните организации, които страната подпомага финансово.
- 2 Всяка страна преценява възможността да помогне на спортните организации в борбата им срещу манипулирането на спортни състезания, включително като финансира подходящи механизми.
- 3 Всяка страна обмисля при необходимост да прекрати финансовата подкрепа или да прикани спортните организации да прекратят финансовата си подкрепа за участници в състезания, които са санкционирани за манипулиране на спортни състезания, през срока на изпълнение на санкцията.
- 4 Всяка страна предприема при необходимост стъпки за прекратяване на част или цялата финансова или друга свързана със спорта подкрепа за спортни организации, които не прилагат ефективно разпоредбите за борба с манипулирането на спортни състезания.

Член 9 — Мерки относно регулаторния орган в областта на залаганията или друг отговорен орган или органи

- 1 Всяка страна определя един или повече отговорни органи, на които в правния ред на страната е поверено прилагането на нормативната уредба относно спортните залагания и изпълнението на всички съответни мерки за борба с манипулирането на спортни състезания във връзка със спортните залагания, включително, ако е целесъобразно:
- а своевременния обмен с други имащи отношение органи или с национална платформа на информация за незаконни, неправомерни или подозрителни спортни залагания, както и за нарушения на разпоредбите, посочени в настоящата конвенция или създадени в съответствие с нея;
 - б ограничаването на предлагането на спортни залагания след съгласуване с националните спортни организации и операторите на спортни залагания, в частност изключването на спортни състезания:
 - които са предназначени за лица на възраст под 18 години; или
 - чиито организационни условия и/или интереси в спортно отношение са неподходящи;
 - в предварителното предоставяне на информация на организаторите на състезания за видовете и предмета на продуктите за спортни залагания в подкрепа на техните усилия да идентифицират и управляват рисковете от спортни манипулации на състезанието им;
 - г систематичното използване на начини за плащане за спортни залагания, които позволяват финансовите потоци над определени прагове, определени от всяка страна, да бъдат

- д проследявани, в частност наредителите, получателите и сумите;
 - д механизми в сътрудничество със спортните организации и между тях и когато е подходящо, с операторите на спортни залагания, предназначени да възпрепятстват участниците в състезания да залагат на спортни състезания, които са в противоречие със съответните спортни правила или приложимото право;
 - е прекратяването на залагания, съгласно вътрешното законодателство, на състезания, за които е подаден съответния сигнал.
- 2 Всяка страна съобщава на Генералния секретар на Съвета на Европа наименованието и адреса на органа или органите, определени съгласно параграф 1 от настоящия член.

Член 10 — Оператори на спортни залагания

- 1 Всяка страна приема тези законодателни или други мерки, които могат да бъдат необходими за предотвратяване на конфликти на интереси и злоупотреба с вътрешна информация от страна на физически или юридически лица, участващи в предлагането на продукти за спортни залагания, в частност чрез ограничения за:
- а физически или юридически лица, участващи в предлагането на продукти за спортни залагания, да залагат върху свои собствени продукти;
 - б злоупотреба с положение като спонсор или съсобственик на спортна организация с цел улесняване манипулацията на спортно състезание или злоупотребата с вътрешна информация;
 - в участници в състезания да участват в определянето на коефициентите за състезанието, в което са участници;
 - г оператор на спортни залагания, който контролира организатор или участник в състезания, както и оператор на спортни залагания, който се намира под контрола на организатор или участник в състезание, да предлага залози на състезанието, в което този организатор или участник на състезанието участва.
- 2 Всяка страна насърчава своите оператори на спортни залагания, а чрез тях и международните организации на операторите на спортни залагания, да повишават осведомеността на своите собственици и служители относно последствията от и борбата срещу манипулирането на спортни състезания посредством образование, обучение и разпространение на информация.
- 3 Всяка страна приема тези законодателни или други мерки, които могат да бъдат необходими, за да се задължат операторите на спортни залагания незабавно да докладват неправомерни или подозрителни залагания на регулаторния орган в областта на залаганията или на друг компетентен орган или органи, или на националната платформа.

Член 11 — Борба с незаконни спортни залагания

- 1 С оглед на борбата с манипулирането на спортни състезания всяка страна търси най-подходящите средства за борба с операторите на незаконни спортни залагания и обмисля предприемането на мерки в съответствие с приложимото право на съответната юрисдикция, като например:
- а закриване или пряко и непряко ограничаване на достъпа до оператори на незаконни спортни залагания от разстояние и закриване на оператори на незаконни спортни залагания на територията на юрисдикцията на страната;
 - б блокиране на финансовите потоци между операторите на незаконни спортни залагания и потребителите;
 - в забрана за реклама на оператори на незаконни спортни залагания;
 - г повишаване на осведомеността на потребителите относно рисковете, свързани с незаконните спортни залагания.

Глава III — Обмен на информация

Член 12 — Обмен на информация между компетентните публични органи, спортните организации и операторите на спортни залагания

- 1 Без да се засяга член 14, всяка страна подпомага — на национално и международно ниво и в съответствие със своето вътрешно законодателство, обмена на информация между съответните публични органи, спортни организации, организатори на състезания, оператори на спортни залагания и национални платформи. По-специално всяка страна се задължава да въведе механизми за

споделяне на съответна информация, когато тази информация би могла да помогне за извършването на оценката на риска, предвидена в член 5, а именно предварителното предоставяне на информация на организаторите на състезания относно видовете и предмета на продуктите за залагания, както и за образуването и провеждането на разследвания и производства във връзка с манипулирането на спортни състезания.

- 2 При поискване получателят на тази информация, в съответствие с вътрешното законодателство и незабавно, информира организацията или органа, споделил информацията, относно действията, предприети по сигнала.
- 3 Всяка страна проучва възможни начини да развива или подобрява сътрудничеството и обмена на информация в контекста на борбата с незаконните спортни залагания, както е предвидено в член 11 от настоящата конвенция.

Член 13 — Национална платформа

- 1 Всяка страна определя национална платформа за справяне с манипулирането на спортни състезания. В съответствие с вътрешното законодателство националната платформа, *inter alia*:
 - а служи за информационен център, който събира и разпространява информация, отнасяща се до борбата с манипулирането на спортни състезания, към съответните организации и органи;
 - б координира борбата с манипулирането на спортни състезания;
 - в получава, централизира и анализира информация относно неправомерните и подозрителните залози, направени за спортни състезания, които се провеждат на територията на страната, и ако е подходящо, подава сигнали;
 - г предава информация на публичните органи или спортните организации и/или операторите на спортни залагания относно евентуални нарушения на закона или разпоредбите, отнасящи се до спорта, посочени в настоящата конвенция;
 - д осъществява сътрудничество с всички организации и със съответните органи на национално и международно равнище, включително с националните платформи на други държави.
- 2 Всяка страна съобщава на Генералния секретар на Съвета на Европа наименованието и адресите на националната платформа.

Член 14 – Защита на личните данни

- 1 Всяка страна приема тези законодателни и други мерки, които могат да бъдат необходими, за да гарантира, че всички действия срещу манипулирането на спортни състезания съответстват на приложимите национални и международни закони и стандарти относно защитата на личните данни, особено при обмена на информация, предвиден в настоящата конвенция.
- 2 Всяка страна приема тези законодателни или други мерки, които могат да бъдат необходими с оглед публичните органи и организации, предвидени в настоящата конвенция, да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че при събирането, обработката и обмена на лични данни, независимо от естеството на този обмен, са надлежно взети предвид принципите на законосъобразност, адекватност, относимост и точност, както и сигурността на данните и правата на субектите на данни.
- 3 Всяка страна предвижда в своите закони задължение за публичните органи и организации по настоящата конвенция да гарантират, че обменът на данни за целите на настоящата конвенция не надхвърля необходимия минимум за постигането на посочените цели на обмена.
- 4 Всяка страна приканва различните публични органи и организации по настоящата конвенция да осигурят необходимите технически средства, за да гарантират сигурността на обменяните данни и тяхната надеждност и цялост, както и достъпността и целостта на системите за обмен на данни и идентифицирането на техните ползватели.

Глава IV — Материално наказателно право и сътрудничество по отношение на прилагането

Член 15 – Престъпления във връзка с манипулирането на спортни състезания

- 1 Всяка страна гарантира, че нейните вътрешните закони позволяват наказателно преследване на

манипулирането на спортни състезания, когато това манипулиране включва принудителни, корупционни или измамни практики съгласно техните определения по местното законодателство.

Член 16 — Изпиране на облаги от престъпления, свързани с манипулиране на спортни състезания

- 1 Всяка страна приема тези законодателни или други мерки, които могат да бъдат необходими, за определянето като престъпления по нейното вътрешно право на деянието по член 9, параграфи 1 и 2 от Конвенцията на Съвета на Европа относно изпиране, издирване, изземване и конфискация на облагите от престъпление и относно финансирането на тероризма (2005 г., CETS № 198), член 6, параграф 1 от Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност (2000 г.) или член 23, параграф 1 от Конвенцията на ООН срещу корупцията (2003 г.), при условията, предвидени в тях, когато основното престъпление, пораждащо облаги, е едно от посочените в член 15 и член 17 от настоящата конвенция, и във всеки случай при изнудване, корупция и измама.
- 2 При определяне на обхвата на престъпленията, които се включват като основни престъпления по параграф 1, всяка страна може да реши, в съответствие със своето вътрешно законодателство, как да определи тези престъпления и естеството на всички конкретни елементи, които определят тяхната тежест.
- 3 Всяка страна разглежда възможността за включване на манипулирането на спортни състезания в своята уредба за превенция на изпирането на пари, като изисква от операторите на спортни залагания да извършват надлежна проверка на клиентите и да прилагат изискванията за водене на документация и отчетност.

Член 17 — Помагачество и подбuditелството

- 1 Всяка страна приема тези законодателни и други мерки, които могат да бъдат необходими, за определянето като престъпления по своето вътрешно право, когато са извършени умишлено, на помагачеството и подбuditелството към извършване на престъпленията по член 15 от настоящата конвенция.

Член 18 — Отговорност на юридическите лица

- 1 Всяка страна приема тези законодателни или други мерки, които могат да бъдат необходими, за да гарантира, че юридическите лица могат да бъдат подвеждани под отговорност за престъпленията по членове 15 — 17 от настоящата конвенция, извършени в тяхна полза от физическо лице, действащо индивидуално или като член на орган на юридическото лице, което заема ръководна длъжност в юридическото лице, въз основа на:
 - а правомощие за представителство на юридическото лице;
 - б правомощие за вземане на решения от името на юридическото лице;
 - в правомощие за упражняване на контрол в рамките на юридическото лице.
- 2 В съответствие с правните принципи на страната отговорността на юридическото лице може да бъде наказателна, гражданска или административна.
- 3 Освен случаите, предвидени вече в параграф 1, всяка страна предприема необходимите мерки, за да гарантира, че юридическото лице може да бъде подведено под отговорност, когато липсата на надзор или контрол от страна на физическото лице, посочено в параграф 1, е направило възможно извършването на престъпление, посочено в членове 15—17 от настоящата конвенция, в полза на посоченото юридическо лице от физическо лице на негово подчинение.
- 4 Тази отговорност не засяга наказателната отговорност на физическите лица, които са извършили престъплението.

Глава V — Юрисдикция, наказателно производство и мерки в областта на прилагането

Член 19 — Юрисдикция

- 1 Всяка страна приема тези законодателни или други мерки, които могат да бъдат необходими, за да установи юрисдикция по отношение на престъпленията по членове 15—17 от настоящата конвенция,

когато такова престъпление е извършено:

- а на нейна територия; или
 - б на борда на кораб, плаващ под неин флаг; или
 - в на борда на летателно средство, регистрирано по нейното законодателство; или
 - г от неин гражданин или от лице, което обикновено пребивава на нейна територия.
- 2 При подписването или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или одобряване, всяка държава или Европейският съюз може с декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да заяви, че си запазва правото да не прилага или да прилага само в определени случаи или при определени условия правилата за юрисдикция, установени в параграф 1, буква г) от настоящия член.
- 3 Всяка страна предприема необходимите законодателни или други мерки за установяване на юрисдикция по отношение на престъпленията по членове 15—17 от настоящата конвенция в случаи, при които предполагаемият извършител е на нейна територия и не може да бъде екстрадиран в друга страна въз основа на неговото или нейното гражданство.
- 4 Когато повече от една страна предявява юрисдикция над предполагаемо престъпление по членове 15—17 от настоящата конвенция, участващите страни, ако е подходящо, провеждат консултации една с друга за определяне на най-подходящата юрисдикция за целите на наказателното преследване.
- 5 Без да се засягат общите норми на международното право, настоящата конвенция не изключва каквато и да е наказателна, гражданска и административна юрисдикция, упражнявана от страна в съответствие с нейното вътрешно законодателство.

Член 20 — Мерки за осигуряване на електронни доказателства

- 1 Всяка страна предприема законодателни или други мерки за осигуряване на електронни доказателства, *inter alia*, чрез ускорено запазване на съхранени компютърни данни, ускорено запазване и разкриване на данни от трафик, заповеди за представяне, издирване и изземване на съхранени компютърни данни, събиране на данни от трафик в реално време и засичане на съдържание в съответствие с нейното вътрешно право, при разследването на престъпленията по членове 15—17 от настоящата конвенция.

Член 21 — Мерки за защита

- 1 Всяка страна обмисля приемането на тези правни мерки, които могат да бъдат необходими за осигуряването на ефективна защита на:
- а лица, които добросъвестно и при наличието на разумни основания предоставят информация относно престъпления по членове 15—17 от настоящата конвенция или по друг начин сътрудничат на органите, които осъществяват разследването или наказателното преследване;
 - б свидетели, които дават показания относно тези престъпления;
 - в когато е необходимо, членове на семействата на лицата по букви а) и б).

Глава VI — Санкции и мерки

Член 22 — Наказателни санкции срещу физически лица

- 1 Всяка страна предприема необходимите законодателни или други мерки, за да гарантира, че престъпленията по членове 15—17 от настоящата конвенция, ако са извършени от физически лица, са наказуеми с ефективни, пропорционални и разубеждаващи санкции, включително парични санкции, като взема предвид тежестта на престъпленията. Тези санкции включват наказания, включително лишаване от свобода, което може да бъде основание за екстрадиция съгласно вътрешното право.

Член 23 — Санкции срещу юридически лица

- 1 Всяка страна предприема необходимите законодателни или други мерки, за да гарантира, че юридическите лица, подведени под отговорност в съответствие с член 18, подлежат на ефективни, пропорционални и разубеждаващи санкции, включително парични санкции и евентуално други мерки като:

- а временна или постоянна забрана за извършване на търговска дейност;
- б поставяне под съдебен надзор;
- в съдебна заповед за ликвидация.

Член 24 — Административни санкции

- 1 Всяка страна приема, когато това е подходящо, тези законодателни или други мерки по отношение на деяния, наказуеми съгласно нейното вътрешно законодателство, които могат да бъдат необходими за наказване на нарушения, установени в съответствие с настоящата конвенция, чрез ефективни, пропорционални и разубеждаващи санкции и мерки след производство, образувани от административните органи, когато решението може да доведе до образуване на последващо производство пред компетентен съд.
- 2 Всяка страна гарантира прилагането на административните мерки. Това може да се извършва от регулаторния орган в областта на залаганията или от друг отговорен орган или органи в съответствие с нейното вътрешно законодателство.

Член 25 — Изземване и конфискация

- 1 Всяка страна предприема необходимите законодателни или други мерки в съответствие с вътрешното си законодателство, за да разреши изземването и конфискацията на:
 - а стоките, документите и други средства, използвани или предназначени за използване при извършване на престъпленията по членове 15—17 от настоящата конвенция;
 - б облагите от тези престъпления, или имущество на стойност, съответстваща на тези облаги.

Глава VII — Международно сътрудничество по съдебни и други въпроси

Член 26 – Мерки във връзка с международното сътрудничество по наказателноправни въпроси

- 1 Страните осъществяват сътрудничество помежду си в съответствие с разпоредбите на настоящата конвенция и съответните приложими международни и регионални инструменти и договорености, приети въз основа на единно или реципрочно законодателство, и тяхното вътрешно законодателство, във възможно най-голяма степен за целите на разследванията, наказателните преследвания и съдебните производства по отношение на престъпленията по членове 15—17 от настоящата конвенция, включително изземване и конфискация.
- 2 Страните си сътрудничат във възможно най-голяма степен в съответствие със съответните приложими международни, регионални и двустранни договори за екстрадиция и взаимна помощ по наказателни въпроси и в съответствие с тяхното вътрешно законодателство във връзка с престъпленията по членове 15—17 от настоящата конвенция.
- 3 По отношение на въпросите на международното сътрудничество, когато се изисква наличието на двойна наказуемост, същата се счита, че е налице, независимо от това дали законите на замолената държава поставят престъплението в една и съща категория, или използват едно и също понятие за определяне на престъплението, както в молещата държава, ако поведението, определящо престъплението, за което се иска взаимна правна помощ или екстрадиция, е престъпление съгласно законите на двете страни по конвенцията.
- 4 В случай че страна, която поставя като условие за допускане на екстрадиция или взаимна правна помощ по наказателни дела наличието на договор, получи искане за екстрадиция или правна помощ по наказателни дела от страна, с която няма сключен такъв договор, тя може, действайки в пълно съответствие със задълженията си по международното право и при условията, предвидени от нейното собствено вътрешно законодателство, да приеме настоящата конвенция като правно основание за екстрадиция или взаимна правна помощ по наказателни дела по отношение на престъпленията, предвидени в членове 15—17 от настоящата конвенция.

Член 27 — Други мерки за международно сътрудничество във връзка с превенцията

- 1 Всяка страна се стреми да включи, когато е подходящо, превенцията и борбата с манипулирането на спортни състезания в програми за предоставяне на помощ в полза на трети държави.

Член 28 — Международно сътрудничество с международни спортни организации

- 1 Всяка страна, в съответствие със своето вътрешно законодателство, си сътрудничи с международни спортни организации в борбата срещу манипулирането на спортни състезания.

Глава VIII — Наблюдение

Член 29 — Предоставяне на информация

- 1 Всяка страна предоставя на Генералния секретар на Съвета на Европа, на един от официалните езици на Съвета на Европа, цялата информация относно законодателните и други мерки, които е предприела с цел изпълнение на условията на настоящата конвенция.

Член 30 — Комитет за наблюдение на конвенцията

- 1 За целите на настоящата конвенция се създава Комитет за наблюдение на конвенцията.
- 2 Всяка страна може да бъде представлявана в Комитета за наблюдение на конвенцията от един или повече делегати, включително представители на публичните органи, отговарящи за спорта, правоприлагането и регулирането в областта на залаганията. Всяка страна има право на един глас.
- 3 Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, както и други компетентни междуправителствени комитети на Съвета на Европа, назначават свой представител в Комитета за наблюдение на конвенцията, който да допринесе за мултисекторния и мултидисциплинарният подход. Ако е необходимо, Комитетът за наблюдение на конвенцията може да покани с единодушно решение държави, които не са страна по конвенцията, международни организации или органи да бъдат представени чрез наблюдател на неговите заседания. Представителите, назначени съгласно настоящия параграф, участват в заседанията на Комитета за наблюдение на конвенцията без право на глас.
- 4 Заседанията на Комитета за наблюдение на конвенцията се свикват от Генералния секретар на Съвета на Европа. Неговото първо заседание се провежда възможно най-скоро, но във всеки случай не по-късно от една година след датата на влизане в сила на конвенцията. Впоследствие Комитетът заседава по искане на най-малко една трета от страните или на Генералния секретар.
- 5 При съблюдаване на разпоредбите на настоящата конвенция Комитетът за наблюдение на конвенцията изготвя и приема с консенсус свой процедурен правилник.
- 6 При изпълнение на своите функции Комитетът за наблюдение на конвенцията се подпомага от Секретариата на Съвета на Европа.

Член 31 — Функции на Комитета за наблюдение на конвенцията

- 1 Комитетът за наблюдение на конвенцията отговаря за наблюдението на изпълнението на настоящата конвенция.
- 2 Комитетът за наблюдение на конвенцията приема и изменя списъка на спортните организации по член 3, параграф 2, като гарантира публикуването му по подходящия начин.
- 3 По-специално Комитетът за наблюдение на конвенцията може:
 - а да прави препоръки до страните относно мерките, които следва да бъдат предприемани за целите на настоящата конвенция, по-специално по отношение на международното сътрудничество;
 - б ако е подходящо, да прави препоръки до страните, след публикуване на обяснителна документация и след предварителни консултации с представителите на спортните организации и операторите на спортни залагания, по-специално по отношение на:
 - критериите, които спортните организации и операторите на спортни залагания следва да изпълняват, за да се възползват от обмена на информация по член 12, параграф 1 от настоящата конвенция;
 - други начини, насочени към усъвършенстване на оперативното сътрудничество между съответните публични органи, спортни организации и оператори на залагания, както е

- упоменато в настоящата конвенция;
- в да информира съответните международни организации и обществеността относно дейностите, предприети в рамките на настоящата конвенция;
- г да подготвя становища до Комитета на министрите по искания на държави, които не членуват в Съвета на Европа, да бъдат поканени от Комитета на министрите да подпишат конвенцията в съответствие с член 32, параграф 2.
- 4 За изпълнението на своите функции Комитетът за наблюдение на конвенцията може по своя инициатива да организира срещи на експерти.
- 5 Комитетът за наблюдение на конвенцията организира посещения в страните с предварителното съгласие на съответните страни.

Глава IX — Заключителни разпоредби

Член 32 — Подписване и влизане в сила

- 1 Настоящата конвенция е открита за подписване от държавите — членки на Съвета на Европа, другите държави — страни по Европейската културна конвенция, Европейския съюз и държавите, които не членуват, но са участвали в нейното изработване или имат статут на наблюдател в Съвета на Европа.
- 2 Настоящата конвенция е открита също така за подписване от други държави, които не членуват в Съвета на Европа, по покана на Комитета на министрите. Решението за отправяне на покана до държава, която не е член на Съвета на Европа, да подпише конвенцията се взема с мнозинството, предвидено в член 20, буква г) от Устава на Съвета на Европа, и с единодушно гласуване на представителите на договарящите държави, имащи право да заседават в Комитета на министрите, след консултация с Комитета за наблюдение на конвенцията, след като той бъде създаден.
- 3 Конвенцията подлежи на ратификация, приемане или одобряване. Инструментите за ратификация, приемане или одобряване се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.
- 4 Настоящата конвенция влиза в сила на първия ден от месеца след изтичането на срок от три месеца след датата, на която пет подписали държави, от които най-малко три са членки на Съвета на Европа, са изразили съгласието си да се обвържат с конвенцията в съответствие с разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3.
- 5 По отношение на всяка държава — страна по конвенцията, или Европейския съюз, които впоследствие изразяват съгласието си да бъдат обвързани с нея, конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на срок от три месеца след датата, на която е изразено съгласие за обвързване с конвенцията в съответствие с разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3.
- 6 Договаряща страна, която не членува в Съвета на Европа, участва във финансирането на Комитета за наблюдение на конвенцията по начин, определен от Комитета на министрите след консултации с тази страна.

Член 33 — Действие на конвенцията и отношение към други международни инструменти

- 1 Настоящата конвенция не засяга правата и задълженията на страните по международни многостранни конвенции относно други въпроси. По-специално настоящата конвенция не променя правата и задълженията на страните, произтичащи от други договорености, които са сключени преди това по отношение на борбата с употребата на допинг и са съвместими с предмета и целта на настоящата конвенция.
- 2 По-специално настоящата конвенция допълва, ако е приложимо, действащите многостранни или двустранни договори между страните, включително разпоредбите на:
- а Европейската конвенция за екстрадиция (1957 г., ETS № 24);
- б Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси (1959 г., ETS № 30);
- в Конвенцията относно изпирание, издирване, изземване и конфискация на облагите от престъпление (1990 г., CETS № 141);
- г Конвенцията на Съвета на Европа относно изпирание, издирване, изземване и конфискация на

облагите от престъпление и относно финансирането на тероризма (2005 г., CETS № 198).

- 3 Страните по конвенцията могат да сключват двустранни или многостранни договори помежду си по въпроси, уредени в настоящата конвенция, с цел да допълнят или засилят нейните разпоредби, или да улеснят прилагането на залегналите в нея принципи.
- 4 Ако две или повече страни вече са сключили договор по въпроси, които са уредени в настоящата конвенция, или по друг начин са установили взаимоотношения по тези въпроси, те имат право да прилагат този договор или да регулират съответно тези отношения. Въпреки това, ако страните установят отношения по въпроси, уредени в настоящата конвенция, по начин, различен от предвидения в конвенцията, те следва да го направят по начин, който не противоречи на целите и принципите на конвенцията.
- 5 Нищо в настоящата конвенция не засяга други права, ограничения, задължения и отговорности на страните.

Член 34 — Условия и гаранции

- 1 Всяка страна гарантира, че установяването, изпълнението и прилагането на правомощията и процедурите, предвидени в глави II — VII, подлежат на условията и гаранциите, предвидени в нейното вътрешно законодателство, които предвиждат адекватна защита на човешките права и свободи, включително правата, произтичащи от задълженията, които тя е поела по Конвенцията на Съвета на Европа за защита правата на човека и основните свободи, Международния пакт на ООН от 1966 г. относно гражданските и политическите права и други приложими международни инструменти относно правата на човека, и които включват принципа на пропорционалност в нейното вътрешно законодателство.
- 2 Тези условия и гаранции включват, съобразно естеството на съответната процедура или правомощие, *inter alia*, съдебен или друг независим контрол, основания, обосноваващи прилагането, както и ограничаването на обхвата и срока на такова правомощие или процедура.
- 3 Доколкото това не влиза в противоречие с обществения интерес, в частност с правилното правораздаване, всяка страна преценява въздействието на правомощията и процедурите по тези глави върху правата, отговорностите и законните интереси на трети страни.

Член 35 — Териториално приложение

- 1 Всяка държава или Европейският съюз може при подписването или когато депозира своя инструмент за ратификация, приемане или одобрение, да определи територията или териториите, за които се прилага настоящата конвенция.
- 2 Всяка държава или Европейският съюз може впоследствие, чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да разшири прилагането на настоящата конвенция върху всяка друга територия, определена в декларацията, за чиито международни отношения тя отговаря или от чието име е упълномощена да дава гаранции. По отношение на тази територия конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на срок от три месеца след датата на получаване на декларацията от Генералния секретар.
- 3 Всяка декларация, направена по силата на двата предходни параграфа, може по отношение на всяка територия, определена в такава декларация, да бъде оттеглена чрез нотификация, адресирана до Генералния секретар. Оттеглянето влиза в сила първия ден от месеца, следващ изтичането на срок от три месеца след датата на получаване на тази нотификация от Генералния секретар.

Член 36 — Федерална клауза

- 1 Всяка федерална държава може да си запази правото да поеме задълженията по глави II, IV, V и VI от настоящата конвенция в съответствие с основните принципи, уреждащи отношенията между нейното централно правителство и включените в нея провинции или други подобни териториални единици, при условие че тя все пак може да осъществява сътрудничество по глави III и VII.
- 2 В случай на резерва по параграф 1 федералната държава не може да прилага условията на тази

резерва за изключване или за значително ограничаване на своите задължения да предприеме мерките, предвидени в глави III и VII. Най-общо по отношение на тези мерки тя осигурява условия за широко и ефективно изпълнение.

- 3 По отношение на разпоредбите на настоящата конвенция, чието прилагане попада под юрисдикцията на всяка отделна провинция или друга подобна териториална единица, които конституционната система на федерацията не задължава да предприемат законодателни мерки, федералното правителство информира компетентните органи на тези провинции за тези разпоредби и дава благоприятно становище, като ги насърчава да предприемат подходящи действия за влизането им в сила.

Член 37 — Резерви

- 1 С писмена нотификация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, всяка държава или Европейският съюз може при подписването или когато депозира своя инструмент за ратификация, приемане или одобрение, да заяви, че се възползва от резервите по член 19, параграф 2 и в член 36, параграф 1. Не могат да се правят други резерви.
- 2 Страна, която е направила резерва в съответствие с параграф 1, може напълно или частично да я оттегли чрез нотификация, адресирана до генералния секретар на Съвета на Европа. Оттеглянето влиза в сила на датата на получаване на тази нотификация от Генералния секретар. Ако в нотификацията се посочва, че резервата се оттегля от конкретна дата и ако тази дата е по-късна от датата, на която Генералният секретар е получил нотификацията, оттеглянето влиза в сила от тази по-късна дата.
- 3 Страна, която е направила резерва, оттегля изцяло или частично тази резерва веднага щом обстоятелствата позволяват това.
- 4 Генералният секретар на Съвета на Европа може периодично да запитва страните, които са направили една или повече резерви, за подробности относно възможностите за оттегляне на тези резерви.

Член 38 — Изменения

- 1 Изменения в членовете на настоящата конвенция могат да бъдат предлагани от всяка страна, Комитета за наблюдение на конвенцията или Комитета на министрите на Съвета на Европа.
- 2 Предложението за изменение се подава до Генералния секретар на Съвета на Европа, който го препраща на страните, държавите — членки на Съвета на Европа, държавите, които не членуват, но са участвали в изработването на настоящата конвенция, или които имат статут на наблюдател в Съвета на Европа, Европейския съюз, всяка държава, която е поканена да подпише настоящата конвенция, и на Комитета за наблюдение на конвенцията най-малко два месеца преди заседанието, на което това изменение ще се разглежда. Комитетът за наблюдение на конвенцията предоставя на Комитета на министрите своето становище относно предложеното изменение.
- 3 Комитетът на министрите разглежда предложеното изменение и становището на Комитета за наблюдение на конвенцията и може да приеме изменението с мнозинството, предвидено в член 20, буква г) от Устава на Съвета на Европа.
- 4 Текстът на всяко изменение, прието от Комитета на министрите в съответствие с параграф 3 от настоящия член, се предоставя на страните за приемане.
- 5 Всяко изменение, прието в съответствие с параграф 3 от настоящия член, влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на срок от един месец след датата, на която всички страни са уведомили Генералния секретар за това, че приемат изменението, след провеждане съответните им вътрешни процедури.
- 6 Ако изменение е прието от Комитета на министрите, но все още не е влязло в сила в съответствие с параграф 5, държавите или Европейският съюз не могат да изразят своето съгласие да бъдат обвързани с конвенцията, без едновременно с това да приемат изменението.

Член 39 — Уреждане на спорове

- 1 Комитетът за наблюдение на конвенцията, в тясно сътрудничество със съответните междуправителствени комитети на Съвета на Европа, следва да бъде уведомяван относно евентуални трудности при тълкуването и прилагането на настоящата конвенция.
- 2 В случай на спор между страни по отношение на тълкуването и прилагането на настоящата конвенция те се стремят да разрешат спора чрез преговори, помирение или арбитраж, или с други мирни средства по техен избор.
- 3 Комитетът на министрите на Съвета на Европа може да установи процедури за уреждане на спорове, които страните по даден спор могат да използват, ако са съгласни.

Член 40 — Денонсиране

- 1 Всяка страна може по всяко време да денонсира настоящата конвенция посредством нотификация до Генералния секретар на Съвета на Европа.
- 2 Денонсирането влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на срок от три месеца след датата на получаване на нотификацията от Генералния секретар.

Член 41 — Нотификация

- 1 Генералният секретар на Съвета на Европа нотифицира страните, държавите — членки на Съвета на Европа, държавите, които не членуват, но са участвали в изработването на настоящата конвенция или имат статут на наблюдател в Съвета на Европа, Европейския съюз и всяка държава, която е поканена да подпише конвенцията в съответствие с разпоредбите на член 32, относно:
 - а всяко подписване;
 - б депозирането на всеки инструмент за ратификация, приемане или одобряване;
 - в всяка дата на влизане в сила на настоящата конвенция в съответствие с член 32;
 - г всяка резерва и оттегляне на резерва, направени в съответствие с член 37;
 - д всяка декларация, направена в съответствие с член 9 и член 13;
 - е всеки друг акт, нотификация или съобщение във връзка с настоящата конвенция.

В потвърждение на посоченото долуподписаните надлежно упълномощени лица подписаха настоящата конвенция.

Съставено в Маглинген/Маколен на 18 септември 2014 година на английски и френски език, като и двата текста са еднакво автентични, в единствен екземпляр, който се депозира в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа предава заверени копия на държавите членки на Съвета на Европа, държавите, които не членуват, но са участвали в изработването на настоящата конвенция или имат статут на наблюдател в Съвета на Европа, Европейския съюз и всяка държава, която е поканена да подпише конвенцията.